

پر اقتصاد د سیاسي ثبات اغېزې

شیر علی فیضی

د زم پوهنتون د حقوق او سیاسي علومو پوهنځي استاد او د دعوت پوهنتون د علمي

مجلې قلمي همکار

sheralifaizi4@gmail.com

لنډيز

د سياسي او اقتصادي برخې علماء وايي، چې اقتصاد د سياست توره ده او هر هغه هېواد، چې د آمريکا متحده ايالتونو او چين په څېر غښتلی اقتصاد ولري، نو پويا کورنی او بهرنی سياست هم لري او په نړيوال نظام حکومت کوي، چې د پويا اقتصادي رشد پيلامه د حکومت له دوامداره سياسي ثبات او مشروعيت څخه سرچينه اخلي. په دې مقاله کې د سياسي ثبات او اقتصادي رشد تر مېنځ اړيکه او پر اقتصادي ودې باندې د سياسي ثبات اغېزې تر څېړنې لاندې نيول شوي، د همدې دعوې د تحقق دپاره لومړی د پاکستان، بنګله-دېش، سوريه، مصر، اوکراين، آمريکا، جاپان، آلمان، هند او چين هېوادونو سياسي ثبات او بې ثباتی او د هغوي مثبت او منفي اثرات د اقتصاد پر ودې باندې تر بحث لاندې نيول شوي، په دويم قدم کې د همدغو هېوادونو سياسي ثبات د افغانستان له ۴۵ کلن سياسي ثبات سره پرتله شوی او په پای کې د اسنادو او د هېوادونو له تجربو څخه دا ثابته شوه، چې د افغانستان په ګډون د نړيوال نظام د ټولو هېوادونو دوامداره سياسي ثبات د هېوادونو په اقتصادي ودې باندې مثبت او سياسي بې ثباتي يې د هېوادونو په اقتصادي ودې باندې مستقيماً منفي تأثيرات پرېږدي، نو سياسي ثبات او اقتصادي رشد له يو او بل سره مستقيماً اړيکه لري.

بنسټيزې کلمې: سياسي ثبات، اقتصادي رشد، نيابتي جګړې، مشروعيت،

رسميت پېژندنه.

Abstract

Political and economic analysts emphasize the economy's role as a powerful political weapon. A strong economy, as demonstrated by countries such as the USA and China, supports powerful domestic and foreign policy, successfully changing the international scene. The governing body's political stability and legitimacy are essential for long-term economic success. This article delves further into the link between political stability and economic development, specifically the influence of political stability on economic advancement. To back up this claim, the political stability and instability of numerous nations, including Pakistan, Bangladesh, Syria, Egypt, Ukraine, USA, Japan, Germany, India, and China, are investigated, along with their relative positive and negative effects on economic progress. Furthermore, this article compares these nations' political stability with Afghanistan's 45-year political stability. Drawing on recorded facts and the collective experiences of these countries, it is clear that persistent political stability always promotes positive economic growth, whereas political instability stifles economic advancement.

Key words: Political Stability, Economy Growth, Vicarious War, Legitimacies .Formality Recognize.

Dawat Academic Journal

Fourth Year, Issue

9 (Winter 2024)

Received: 2023-10-25

Accepted: 2024-03-10

سریزه

سیاست او اقتصاد یو د بل متمم، بلکه اقتصاد د سیاست توره گڼل کیږي او له یو او بل سره مستقیمه اړیکه لري. په افغانستان کې اصلي ستونزه په دې تېرو ۴۵ کلونو کې (په سردار داؤد خان باندې له کودتاه را وروسته) د دوامداره سیاسي ثبات او حکومت نه رامېنځته کېدل دي، چې تر ټولو ستر لامل یې په افغانستان کې د پردیو په ځانگړي ډول د غرب او شرق د نیابتي جگړو جریان ده. سیاسي ثبات نه یوازې دا چې د یو هېواد د تعلیمي، تحصیلي، اقتصادي، صنعتي، کلتوري، نظامي، تخنیکي او نورو پرمختگونو دپاره د بستر حیثیت لري، بلکه د هر ډول پرمختگ دپاره اساس تشکیلوي. له دې څېړنې څخه هدف دا ده، ترڅو موجوده حکومت او افغان ولس ته دا په گوته کړو، چې د یو هېواد د اقتصادي، صنعتي او نورو پرمختگونو دپاره سیاسي ثبات څومره اهمیت لري او له سیاسي ثبات پرته د افغانستان اقتصادي پرمختگ ناممکن ده، خو د سیاسي ثبات د بقاء دپاره د حکومت ملي او نړیوال مشروعیت او د عامه افکارو راضي کول دوه مهم فکتورونه گڼل کیږي، چې باید وساتل شي. په پای کې حاکم نظام ته دا سپارښتنه کوو، چې کار اهل کار ته وسپاري، د مغزونو له فرار څخه مخنیوی وکړي، عامه افکار راضي او د مشروعیت پر بناء ځان په نړیوالو وپېژني، ترڅو په هېواد کې د تل پاته باثباته سیاسي او پرمختللي اقتصادي نظام څښتن شو.

د څېړنې میتود

پر اقتصاد د سیاسي ثبات اغېزې د څېړنې دپاره له یوې خوا له توصیفی میتود، لکه انګلیسي او فارسي کتابونو، مقالو او د علماؤ له لیکنو څخه استفاده شوې او له بلې خوا له استقرایی میتود، لکه د مصر، سریلانکا، سوریه، شوروي اتحاد، بنلګه دېش او پاکستان په څېر هېوادونو پر اقتصاد باندې د سیاسي بې ثباتیو منفي اغېزې او د آمریکا متحده ایالتونو، هند، چین، جرمني، جاپان او روسیې په څېر هېوادونو پر اقتصاد باندې د سیاسي ثبات مثبتې اغېزې تر بحث لاندې نیول شوې، په پای کې هغه فکتورونه په گوته شوي، کوم، چې د سیاسي ثبات او اقتصادي پرمختگ تر مېنځ مستقیمه اړیکه ثابتوي.

د خېرني مخينه

پر اقتصاد د سياسي ثبات اغېزې تر عنوان لاندې ډېرو علماؤ گڼ شمېر کتابونه او مقالې ليکلې دي او هر عالم خپل ليدلوری وړاندې کړی، ځينو علماؤ د اقتصادي پرمختگ دپاره امنيت تر ټولو ستر او مهم لامل گڼلی، ځينې علماء بشري کادرونه او تخصص تر ټولو ستر لامل گڼي، ځينې علماء د اقتصادي پرمختگ دپاره په هېواد کې د نفتو، گازو او کانونو په څېر د طبعي زېرمو موجوديت تر ټولو ستر لامل گڼي او ځينې علماء د آلمان او جاپان په څېر هېوادونو کې د اقتصادي رشد دپاره صنعت تر ټولو ستر لامل گڼي، خو زه د يو څېړونکي په توگه د نوموړو علماؤ د ليدلوريو د ردولو جرئت نکوم بلکه زه وایم، چې د يو هېواد د سرتاسري امنيت، صنعت، بشري کادرونو او تخصص او د طبعي زېرمو د استخراج دپاره سياسي ثبات د ټولو لاملونو په سر کې قرار لري او د علماؤ دغو ټولو لاملونو ته بستر سازي کوي، ځکه چې افغانستان د ميلاردونو ډالرو په ارزښت طبعي زېرمې او بشري کادرونه لري، خو په دې تېرو ۴۵ کلونو کې افغانستان د يو باثباته سياسي نظام د نشتون له کبله نده توانېدلی، ترڅو له دغو منابعو څخه په سمه توگه گټه پورته کړي او خپل خپلې اقتصاد پرې ورغوي. په دې څېړنه کې د پاکستان، اوکراين، بنگله دېش، سريلانکا، سوريه، ليبيا، شوروي اتحاد او مصر په څېر هېوادونو د سياسي بې ثباتۍ - اقتصادي شاه تگ ترمېنځ په اړيکه او د آمريکا متحده ايالتونو، اروپايي ټولني، هند، چين، G7 او G20 گروپ غړيو هېوادونو د سياسي ثبات - اقتصادي رشد ترمېنځ په اړيکه باندې بحث شوی او د هغوي سياسي او اقتصادي تجربې له افغانستان سره پرتله شوې.

د خېرني نظريه

پر اقتصاد د سياسي ثبات د اغېزو د اثبات دپاره د نړيوالو اړيکو له لبرالستي نظريې څخه کار اخستل شوی، ځکه چې لبرالستان د يو هېواد د اقتصادي پرمختگ دپاره سياسي - ثبات او په نړيوال نظام کې په بين الدول همکاريو، آزاد بازار او اقتصاد او متقابل احترام تاکيد کوي او له بلې خوا د افغانستان تېر ۴۵ کلن تاريخ ته په کتو، چې د نيابتي جگړو له

پر اقتصاد دی سیاسی ثبات اغیزی / ۱۶۷

کبله هېڅکله د یو باثباته سیاسي نظام څښتن نشو، چې له کبله یې اقتصادي نظام د سمسورتیا پر ځای مخ پر ځور روان او لاهم دوام لري.

د څېړنې موندنې

په دې څېړنه کې څېړونکی دې پایلې ته رسېدلی، ترڅو چې په افغانستان کې له سردار داؤدخان څخه مخکینیو نظامونو په څېر باثباته سیاسي نظام نه وي رامېنځته شوی او عامه ذهنیت نه وي راضي شوی، نو افغانان او نړیوال دې د افغانستان د اقتصادي دوامداره ودې او پرمختګ هیله نکوي، بلکه اقتصادي حالت او فقر یې له دېنه بدتر کېدلی شي. د یو باثباته سیاسي نظام د پابنیت او بقاء دپاره د حکومت ملي او نړیوال مشروعیت یو لازمي شرط ګڼل کیږي، چې پایله یې له یوې خوا د بهرنۍ پانګونې جذب، د مغزونو له فرار مخنیوی او د هېواد اقتصادي او صنعتي پرمختګ ده او له بلې خوا اقتصادي رفاه په دولت باندې د ولس د باور او اعتماد سبب کیږي، چې په دولت باندې د ولس باور د دوامداره سیاسي ثبات متضمن ده، نو حاکم نظام باید د ملي او نړیوال مشروعیت او عامه ذهنیت خپلولو په څېر موضوعاتو ته جدي پام وکړي. ښه بېلګه یې د آمریکا متحده ایالتونو سیاسي-ثبات او د هغه مثبت اثرات د آمریکا په صنعت او اقتصادي رشد باندې ده، د آمریکا متحده ایالتونو په ۱۷۷۶م کال کې خپل استقلال له انګریزانو څخه ترلاسه کړ او په ۱۷۷۹م کال کې یې اساسي قانون رامېنځته کړ، خو آمریکایان پدغه ۲۵۰ کلن تاریخ کې وتوانېدل، چې خپل سیاسي ثبات او اساسي قانون حفظ کړي، چې اوسمهال د نړۍ په کچه لومړی سیاسي، نظامي، صنعتي او اقتصادي هېواد ګڼل کیږي.

مناقشه

د ټولنیزو علومو علماء سیاسي بې ثباتي د جنګ، غارت، تاؤتريخوالي، انقلاب، وژلو او بلاخره د دولت د سقوط په مانا تعبیروي، چې متأسفانه افغانستان دغه ډول حالت په دې تېرو ۴۵ کلونو کې دوامداره تجربه کوي او په مقابل کې یې دغه علماء سیاسي او ټولنیز ثبات د یوې سالمې حکمرانۍ دپاره اساسي شرط ګڼي، چې له یوې خوا په ټولنه کې د تعلیم

او تحصیل کچه لوپروي او له بلې خوا د اقتصادي ودې دپاره سالم چاپيريال برابروي. د ټولنيزو علومو علماؤ له نظره هغه لاملونه، چې په اقتصادي ودې باندې مثبت اثرات پرېږدي عبارت دي له: د نظر د څرگندولو آزادي، ځواب ويونکی دولت، سياسي ثبات او د تاؤتريخوالي نشتون، کارا حکومت، د نظم کيفيت، حقوقي برابري، د فساد کنترول، سياسي حقونه، مدني آزادي، انساني پرمختگ، د عامه افکارو رضایت او نور، چې دغه ټولې ځانگړنې يو دولت هغه وخت ترلاسه کولی شي، چې د نړيوالو لخوا په رسميت وپېژندل شي او د دولت رسميت پېژندنه په ملي او نړيوال مشروعيت پورې تړلې ده. د GMM سيستم له مخې، چې کومه څېړنه د ۱۹۶۰ - ۲۰۰۴م کلونو ترمنځ په ۱۶۹ هېوادونو کې ترسره شوې، په هغې کې جوته شوې، چې د هېواد سياسي بې ثباتي د همغه هېواد د ناخالص توليد په رشد باندې منفي اغېز پرېښی، نو په پای کې د نوموړې څېړنې علماء د اقتصادي رشد دپاره په اقتصادي آزادي او ولسواکي باندې تاکيد کوي او د هېواد د اقتصادي رشد دپاره سياسي- ثبات يو لازمي فکتور گڼي (شاه آبادی و بهاری، ۱۳۹۲: ص ۵۳)

په نړيوال نظام کې د لومړۍ نړۍ، دويمې نړۍ او درېيمې نړۍ په نوم هېوادونه شتون لري، چې د علماؤ لخوا دغه ډول وېش د هېوادونو د اقتصادي ودې پر اساس شوی او د اقتصادي ودې منشاء يې د همدې هېوادونو په سياسي ثبات پورې تړلی. په لومړۍ نړۍ هېوادونو کې ډېری د اروپا، شمالي آمريکا، جاپان، چين او استراليا په څېر هېوادونه قرار لري، چې له اقتصادي پلوه پرمختللي او په سياسي لحاظ باثباته هېوادونه گڼل کيږي، په نړيوال نظام کې G7, G8 & G20 گروپونو کې ټول هغه هېوادونه غړيتوب لري، چې د نړۍ په کچه غښتلي اقتصادي او باثباته سياسي نظامونه لري، بلکه دوي د نړۍ په اقتصادي نظام باندې حاکم هېوادونه گڼل کيږي. G7 گروپ غړي هېوادونه د ټولې نړۍ نيمایي يعنې له ۲۰۰ تريليون ډېره سرمايه او ۳۲ - ۴۶٪ پورې خالص توليد لري او G20 گروپ غړي هېوادونه د نړۍ په کچه ۸۰٪ ناخالص توليد او ۷۵٪ سوداگري په واک کې لري او په مقابل کې يې د درېيمې نړۍ هېوادونه قرار لري، چې د افغانستان په گډون د درېيمې نړۍ ډېری

پر اقتصاد دی سیاسی ثبات اغیزی / ۱۶۹

هېوادونه په افریقا او اسیا وچو کې موقعیت لري، چې له اقتصادي پلوه وروسته پاتې او په سیاسي لحاظ بې ثباته هېوادونه گڼل کیږي.

د افغانستان په گاونډ کې پروت پاکستان هېواد، چې په ۱۹۴۷م کال کې یې خپله آزادي ترلاسه کړې، خو په دې ۷۶ کلونو کې دا هېواد نده توانېدلی، ترڅو یو باثباته سیاسي او ولسواک نظام ولري، بلکه هر ځل یې ملکي حکومت د پوځ د کودتاؤ ښکار شوی، چې پایله یې د پاکستان په اقتصادي نظام او قراردادونو باندې د پوځ انحصار او ترڅنګ یې د سیاستمدارانو او پوځ لخوا پراخ مالي فساد، ناسالم مدیریت او د ملیاردونو بهرنیو پورونو له کبله د پاکستان اقتصادي نظام سخت خپلی او ولس یې له فقر او بې کارۍ سره مخ کړی، چې دغې بې کارۍ، فقر او سیاسي بې ثباتۍ په دې هېواد کې تروریزم، ناامنی او بلاخره اقتصادي دیوالي کېدو ته زمینه برابره کړې. په سویل آسیا کې پروت هېواد سریلانکا له نسبي سیاسي ثبات او له چین جمهوریت څخه د ملیاردونو ډالرو پورونو اخستلو سره سره ونه توانېد، چې د هېواد او ولس په اقتصادي وضعیت کې بهبود راولي، نو په ۲۰۲۲م کال کې د مالي فساد له کبله د سریلانکا شاهي کورنۍ مجبورا نیپال ته په تېښته بریالی او هېواد یې له اقتصادي دیوالي سره مخ کړ.

په دویم نړیوال جنګ کې آمریکا متحده ایالتونه او شوروي اتحاد د جګړې فاتحین اعلان شول، په مقابل کې یې جرمني او جاپان په جګړه کې مغلوب او د آمریکا او شوروي اتحاد تر سختو فشارونو لاندې راغی. سیاسي ثبات او اقتصاد یې وځپل شو، ولس یې له فقر او مهاجرت سره مخ شول، خو بیا هم جرمني او جاپان دواړه وتوانېدل، چې خپل سیاسي-ثبات حفظ کړي او د صنعت پر بنسټ خپل اقتصاد په پښو ودروي، چې اوسمهال جاپان او جرمني د G7 او G20 گروپ غړي هېوادونه دي او پرمختللی صنعتي اقتصاد لري. په مقابل کې یې شوروي اتحاد د آمریکا په مشرۍ له ناټو سره په ښکر شو او له غرب سره په سره جګړه کې ښکېل شو، د آمریکا متحده ایالتونو په مشرۍ اروپا خپل سیاسي او اقتصادي ثبات وساته او د شوروي اتحاد په مشرۍ یې کمونیزم د افغانستان په ګډون په ټوله

نړۍ کې په گونډو کړ، بلاخره په ۱۹۹۱م کال کې د شوروي اتحاد سياسي او اقتصادي ثبات وپاشل شو او په گڼو جمهوریتونو ووېشل شو. د روسیې فدراسیون په ۲۰۰۰م کال کې د ویلادیمیر پوتین په مشرۍ وتوانېد، چې په نړیوال نظام کې د شوروي اتحاد استازیتوب وکړي او خپل سياسي ثبات بېرته احیاء کړي، چې اوسمهال د همدې باثباته سياسي نظام او اقتصادي رشد له کبله د G8 او G20 گروپونو غړی ده، خو اوسمهال د ۲۰۲۲م کال په فبروري کې په اوکراین جمهوریت باندې د نظامي یرغل له کبله د روسیې فدراسیون غړیتوب د G8 او G20 گروپونو په گډون په ډېریو سازمانونو کې ځنډېدلی ده.

د سياسي ثبات اغېزې د بنگله دېش پر اقتصاد باندې (The Role of Political Stability on Economic Performance: The Case of Bangladesh) تر عنوان لاندې مقاله کې د ۱۹۸۴ - ۲۰۰۹م کلونو تر مېنځ د بنگله دېش سياسي ثبات او پر لنډمهاله او وړدمهاله اقتصادي ودې یې اغېزې تر څېړنې لاندې نیول شوي، بلاخره ددې مقالې موندنې ښيي، چې د بنگله دېش هېواد سياسي ثبات په لنډمهاله کې پر اقتصادي ودې باندې مثبت اغېز پراېښی، خو په اوړدمهاله کې یې د بنگله دېش اقتصاد هېڅ وده نده کړې او ولس یې له فقر او بې کاري څخه کړېږي (Ahmad & Pulok, 2013: P61). نو د ورلډ بینک د راپور له مخې د افغانستان اقتصاد په لنډمهاله توگه رشد کړی، عواید یې ډېر شوي، فساد له مېنځه تللی، افغانۍ خپل ارزښت د ډالر او نورو اسعارو پر وړاندې ساتلی، خو زما په اند او د بنگله دېش تجربې ته په کتو په اوړدمهاله کې د افغانستان اقتصادي وده رشد نشي کولی، ځکه چې د رسمیت نه پېژندنه، د حکومت ملي او نړیوال نه مشروعیت، فقر، بې کاري، بې باوري او د مغزونو فرار په څېر د سياسي بې ثباتۍ مهمې ځانگړنې لاهم لاینحل پاتې دي.

ولسواکۍ - سياسي ثبات او د پرمختلليو هېوادونو رشد: تیوري او مدارک (Democracy, Political stability, and Developing Country Growth: Theory and Evidence) مقالې تر نامه لاندې څېړونکي (Ran Mali Abeyasinghe) د ولسواکۍ - سياسي ثبات او اقتصادي رشد تر مېنځ د اړیکې په هکله لیکي، چې له سياسي-

پر اقتصاد دی سیاسی ثبات اغیزی / ۱۷۱

ثبات پرته دموکراسی په اقتصادي رشد باندې منفي تأثیرات پرېږدي او د هېواد د اقتصادي تزلزل سبب کیږي، چې ښه بېلگه یې په افغانستان کې د تېر ۲۰ کلن جمهوریت سیاسي بې-ثباته کاپي پیسټ دموکراسی وه، چې له بهرنیو ملیاردونو ډالرو مرستو سره سره یې د افغانانو په بې کارۍ او فقر کې کمی رامېنځته نشو کړې، خو له سیاسي ثبات سره مل ولسواکي په اوږدمهاله کې د هېواد په اقتصادي رشد باندې خپل مثبت تأثیرات پرېږدي او په هېواد کې کاري فرصتونه رامېنځته کوي.

پر اقتصادي رشد باندې د سیاسي ثبات مثبتې او منفي اغېزې: د څېړونکو اندونه (The Impacts of Political Stability on Economic Growth: Evidence from Panel data Analysis) تر نامه لاندې څېړنیزه مقاله کې، کوم چې په اوکراین، رومانی، اندونیزیا، تایلینډ، ایکوادور او برازیل هېوادونو کې ترسره شوې لیکي، چې د سیاسي ثبات له پلوه دغه هېوادونو لږه نمره ترلاسه کړې، خو بیا هم د دغو هېوادونو د نسبي سیاسي ثبات او اقتصادي رشد تر مېنځ مستقیمه اړیکه شتون لري او د دغو هېوادونو اقتصادي رشد مخ پر ودې روان ده. اقتصادي رشد ته پر لاسرسی باندې د سیاسي ثبات اغېزې (The Role of Political Stability in Achieving Economic Development) تر نامه مقاله کې څېړونکی (Mohamed Masry) د مصر هېواد د اقتصادي رشد د کموالي په اړه کوم چې د انقلاب په پایله کې مصر ورسره مخ شو لیکي، چې له عرب پسرلني انقلاب څخه مخکې د مصر هېواد اقتصادي رشد ښه پر مخ روان وو، خو له انقلاب څخه وروسته په مصر کې سیاسي بې-ثباتي او په حکومت باندې د ولس بې باوري د مصر اقتصادي رشد ورو او د ناخالص تولید کچه یې تر ۱/۳۹٪ پورې راکنښته کړه، ځکه چې ولسي باور د اقتصادي رشد په څېر له سیاسي-ثبات سره مستقیمه اړیکه لري (Masry, 2015: P134). د (Ausrine Milasaite) په نوم څېړونکی پخپل تیزس کې د سیاسي ثبات، تورم، بې کاري او سرانه کورني ناخالص تولید تر مېنځ د رابطې په اړه لیکي، چې هر یو یې پخپل وار له یو او بل سره نږدې اړیکه لري او یو پر بل باندې خپل تأثیرات پرېږدي، یعنې که چېرې په هېواد کې دوامداره سیاسي ثبات

واوسي، نو د تورم او بې کارۍ کچه راتېټېږي او په مقابل کې يې د کورني ناخالص توليد کچه لوړېږي، چې په پای کې يې د هېواد اقتصادي وده چټکه کيږي او که چېرې په هېواد کې سياسي ثبات له تزلزل سره مخ وي، نو په هېواد کې د تورم، فقر او بې کارۍ کچه لوړېږي او د کورني ناخالص توليد کچه راتېټېږي، چې په پای کې يې د هېواد اقتصادي وده ورو کيږي.

خپرونکی Prof. Dr. Ali ACAR پخپله څېړنيزه مقاله د رياستي نظامونو پر اقتصادي رشد باندې د سياسي ثبات اغېزې (THE EFFECTS OF POLITICAL STABILITY ON ECONOMIC GROWTH OF THE PRESIDENTAL GOVERNMENT SYSTEM) کې ليکي، چې د ترکيې هېواد په صدارتي رژيم کې د اقتصادي ودې له تزلزل سره مخ وو او د رياستي رژيم په خپلولو سره د ترکيې هېواد وتوانېد، چې د ۲۰۱۸م کال د اقتصادي رشد په رده بندۍ کې لوړې نمرې ترلاسه کړي او دغه هېواد د اقتصادي رشد څښتن کړي (Acar, 2019: P18). خو زما په اند د رياستي رژيم په څېر يو مشخص سياسي رژيم نشي کولی، چې د هېوادونو په اقتصادي رشد باندې مثبت او منفي تاثيرات پرېږدي، بلکه په هېواد کې آزاد بازار، ښه حکومتي، ملي او نړيوال مشروعيت، بشري کادرونو او صنعت موجوديت، طبعي زېرمې، د هېوادونو تر مېنځ همکاري، متقابل احترام، د هېوادونو تر مېنځ د گټو عادلانه وېش، ځواب ويونکی دولت، په دولت باندې د ولس باور، خدماتو ته د ولس يو ډول لاسرسی، سرتاسري امنيت، تعليم او تحصيل، د عامه افکارو رضایت، د لاريونونو نشتون او نور، چې دوامداره سياسي ثبات دغو ټولو ځانگړنو ته زمينه سازي کوي او هېواد د اقتصادي ودې څښتن کوي.

بنگله دېشې څېړونکی محمد عبیدالله د (Centre for Advanced Social Research, Dhaka) په نوم څېړنيز مرکز کې د، ایا د سياسي بې ثباتۍ او اقتصادي پرمختگ تر مېنځ اړیکه شتون لري؟ (Is there any relationship between political instability and economic growth?) تر نامه لاندې مقاله کې ليکي چې: سياسي بې ثباتي د دولت د سقوط په مانا ده او د دولت سقوط کېدی شي د سياسي احزابو د خپل مېنځي شديد اختلافاتو او رقابتونو

له کبله رامېنځته شي. محمد وايي چې د پاکستان، بنگله دېش او سريلانکا په څېر هېوادونو کې د لوړو مالياتو له کبله دوامداره لاريونونو د همدې هېوادونو اقتصادي وده ورو کړې او د داخلي توليداتو، صادراتو او وارداتو کچه يې را ټيټه کړې، بلاخره دغه ډول اقتصادي تزلزل، د همدغو هېوادونو سياسي بې ثباتيو او د دولتونو سقوط ته لاره هواره کړې، چې ښې بېلگې يې د عمران خان په مشرۍ د پاکستان د سياسي نظام او د راجاپاسکا په مشرۍ د سريلانکا اقتصادي ديوالي او سياسي نظام سقوط وو، نو که چېرې د افغانستان په گډون د نړيوال نظام هر هېواد پايداره سياسي ثبات او د سياسي ثبات ځانگړنې (د نظر د څرگندولو آزادي، ځواب ويونکی دولت، د تاوتریخوالي نشتون، کارا حکومت، د نظم کیفیت، حقوقي برابري، د فساد کنترول، سياسي حقونه، مدني آزادی، انساني پرمختگ، د عامه ذهنيت رضایت، کارا کاري پلانونه، کار اهل کار ته سپارل، متقابل احترام، او نور) ولري، نو د آمريکا او چين په څېر د افغانستان اقتصادي وده او رشد هم حتمي او ممکن ده.

حاکم نظام د عوايدو د راټولولو او د بهرنیو اسعارو پر وړاندې د افغانی د ارزښت په برخه کې ډېر پرمختگونه لرلي او لاهم دوام لري، زما په اند کېدی شي د عوايدو ډېروالی په لنډمهاله کې د هېواد پر اقتصادي ودې باندې خپل مثبت تاثيرات پرېږدي او د افغانانو په فقر کې کموالی راولي، خو په دومره لوړه کچه (۱۵ - ۴۵٪) د بهرنیو اسعارو پر وړاندې د افغانی کښته او پورته کېدل د ولس او سوداگرو په زیان ده، ځکه چې زمونږ ټول واردات او صادرات په ډالرو باندې صورت مومي او پدغه ډول پولي تزلزل کې سوداگر په آسانه د توکو خريد او فروخت ته غاړه نشي اېښودی، ځکه چې سوداگر په بازار، اقتصادي ثبات او د افغانی - ډالر په قېمت باندې مطمئن نه وي، پداسې حال کې چې په نوره نړۍ کې کورني او بهرني اسعار د اعشارې په ډول کښته او پورته کېږي او په بازار باندې يې دومره اثر نه پرېوزي. له بلې خوا افغانستان په دې تېرو ۴۵ کلونو سياسي بې ثباتيو کې همېش د جنگي اقتصاد (د مخدره موادو د قاچاق پيسې، د انسان تېښتونې پيسې او د نيابتي جگړو د دوام دپاره بهرنی مرستې) څښتن شوی،

چې دغه پیسې په مؤقت ډول د ځینو مغرضو اشخاصو جیبونو ته ولوېدې او د افغانستان اقتصاد او ولس یې د ودې پر ځای له شاه‌تگ او فقر سره مخ کړل.

د سیاسي ثبات د دوام دپاره یو مهم فکتور، چې باید حاکم نظام ورته جدي پام وکړي، هغه د عامه ذهنیت خپلول دي، په دې تېرو ۴۵ کلونو کې تجربو ثابتې کړې، چې کله هم عامه ذهنیت د حکومت او دولت خلاف قرار نیولی، نو حکومت او دولت یې پر وړاندې د ټيکاو او دوام جرئت نده کړی، بلکه له سقوط سره مخ شوی، چې ښې بېلگې یې د خلقیانو او پر چمیانو، د مجاهدينو، لومړنی اسلامي امارت او تېر جمهوري نظامونه دي، تېر جمهوري نظام له دومره بهرني نظامي او اقتصادي حمایت سره سره له سقوط سره مخ شو، ځکه چې په تېر ۲۰ کلن جمهوري نظام کې هر دايمي او مؤقت لوړپوړي او ټيټ‌پوړي کارمند په دې باور دنده او پراخ فساد ترسره کاؤ، چې یوه نه او یوه ورځ نظام ړنگېدونکی ده، نو باید خپل ځانونه ماره او له هېواده خپلې پښې سپکې کړو. که چېرې تاریخ ته مراجعه وشي، نو درته جوته به شي، چې د انگریزانو، شورویانو او ناټو راتگ او پر افغانستان یې یرغل دپاره په کور دننه زمینه‌سازي شوې، بلکه مستقيماً او غیرمستقيماً راغونښتل شوي، نو حاکم نظام ته پکار ده، چې د سیاسي ثبات د بقاء او اقتصادي ودې دپاره په عامه ذهنیت باندې کار وکړي او د افغانستان ټول قومونه او نژادونه راخپل کړي، ځکه چې افغانان نور د بل ناوړه انقلاب او اوښتون حوصله نلري او نه هم د بدیل غوښتونکي دي.

تجربو ثابتې کړې، چې خپل مینځي جگړې او بهرني یرغلونه د هېوادونو سیاسي ثبات او اقتصادي وده له مېنځه وړي او بشري کادرونه یې نورو هېوادونه ته په مهاجرت مجبوروي او هلته د بېگانه هېوادونو په نوم او گټه نوښتونه او کشفیات ترسره کوي، چې ژوندی بېلگې یې د گران هېواد افغانستان، اوکراین، عراق، لیبیا، سوريه، د افریقا ډېری هېوادونه، فلسطین او یمن هېوادونه دي، په یاد هېوادونو کې لیبیا، سوريه او عراق ښه سوکاله او د ولس ژوند یې متوسط وو، خو د نیابتي جگړو او سیاسي بې‌ثباتیو ښکار شول او د ختیځې اروپا هېواد اوکراین په ۱۹۹۱م کال کې د شوروي اتحاد له پاشل کېدو راوروسته د نسبي سیاسي ثبات او

پر اقتصاد دی سیاسی ثبات اغیزی / ۱۷۵

اقتصاد خښتن وو، خو د آمریکا متحده ایالتونو په مشرۍ د ناټو او غرب او د شرق په مشرۍ د اوسنی روسیه ترمېنځ د جیوپولیتیک او جیوسټراتیژیک رقابت له کبله نوموړی هېواد د ویلادمیر زلنسکي په رهبرۍ د اوږدمهاله جنگ او اور لمبو ته ولوېد او کم تجربه زلنسکي خپل هېواد د غرب د گټو قرباني او بشري کادرونه یې د غربی اروپا پر لور مهاجر شول (دهشیار، ۱۳۹۳: ص ۱۸۷).

د ټولنیزو علومو ټول علماء په دې متفق دي، چې د نړیوال نظام په ډېرو هېوادونو کې سیاسي ثبات پر اقتصادي ودې باندې مستقیم اغېز لري او له یو او بل سره مستقیمه اړیکه لري یعنې که چېرې د یو هېواد سیاسي ثبات غښتلی کیږي او دوام پیدا کوي، نو هرو مرو اقتصادي وده یې هم غښتلې کیږي او برعکس کمزوری کیږي، خو په نړیوال نظام کې د ایران، کیوبا، ونزویلا، شمالي کوریا، بیلاروس او د مرکزي آسیا په څېر ځینې هېوادونه هم شته، چې د نسبي سیاسي ثبات سره سره یې اقتصاد رشد نده کړی، بلکه اقتصاد یې له رکود سره مخ ده، چې د اقتصادي رکود تر ټولو ستر لامل یې په همدې هېوادونو کې د شمشر په زور حکومت کول او د غرب لخوا اقتصادي بندیزونه دي.

د پاکستان په گاونډ کې پروت هېواد هند، چې له پاکستان سره یې هم مهاله خپله خپلواکي ترلاسه کړې او په دې تېرو ۷۶ کلونو کې یې هېڅ پوځي کودتاه نده تجربه کړې، بلکه هر ملکي حکومت هر ځل خپل واک د ټاکنو له لارې منتخب حکومت ته سپارلی او د هند سیاسي ثبات یې ساتلی، نو ځکه اوس مهال هند د خپل صنعت، زراعت، بشري کادرونو او تکنالوژۍ پر مټ یو غښتلی اقتصادي او پرمختللی هېواد گڼل کیږي او په راتلونکو څو کلونو کې به د نړۍ په کچه درېیم اقتصادي هېواد ونومول شي. د هند هېواد د همدې باثباته سیاسي، غښتلي اقتصادي او صنعتي نظام پر مټ وتوانېد، چې خپله سپورمکي په بریالتوب سره د سپورمې مدار ته وڅېږوي او په دې برخه کې د نړۍ په کچه له آمریکا، روسیه او چین څخه وروسته څلورم مقام خپل کړي. د هند په گاونډ کې پروت هېواد چین جمهوریت د ۱۹۴۹م کال انقلاب څخه راپدې خوا وتوانېد، چې خپل سیاسي ثبات او ملي یووالی وساتي او

دغه سياسي ثبات او ملي يووالي د چين جمهوريت د نړيوال نظام په اقتصادي او صنعتي برخه کې د آمريکا متحده ايالتونو سيال جوړ کړ او تمه ده، چې د چين جمهوريت په نږدې راتلونکي کې په صنعتي او اقتصادي برخه کې د آمريکا ځای ناستی شي، ځکه چې اوسمهال د چين اقتصاد او صنعت په ټوله نړۍ باندې حاکم او په نړيوال نظام کې داسې هېواد شتون نلري، چې هلته د چين جمهوريت توکي او توليد ونه کارول شي.

له يوې خوا افغانستان د خپل جغرافيايي او ستراتيژيک موقعيت له کبله، چې سويلي آسيا له مرکزي آسيا او له هغې لارې يې له اروپاسره نښلوي، کولی شي په اقتصادي، سوداگريزه او ترانزيتي برخه کې ځان گټور ثابت کړي او له بلې خوا افغانستان د طبيعي زيرمو له پلوه د نړۍ په کچه يو بډايه هيواد گڼل کيږي او په خپله خاوره، غرونو، رغونو، دښتو او ميرو کې ډول ډول طبيعي زېرمې لري، چې د هغو په استخراج سره افغانستان د اقتصاد له پلوه په خپلو پښو دريدلی شي، خو بيا هم د بهرنيو لاسوهنو، نيابتي جگړو او د يو شمير کورنيو مغرضو کړيو د کړنو له امله افغانستان تر دې دمه د يو باثباته سياسي نظام څښتن شوی نده، نو ځکه يې د شته زيرمو څخه کومه د پام وړ گټه هم نده پورته کړې. د ۲۰۱۲م کال د جون د مياشتې په ۱۳مه نيټه د امريکا د نيويارک ټايميز ورځپاڼې په افغانستان کې د شته کانونو او طبيعي زيرمو په هکله د امريکا د دفاع وزارت او د ځمکپيژندونکيو د يوې ډلې په حواله يو راپور خپور کړ، چې په افغانستان کې د يو تريليون امريکايي ډالرو په ارزښت معادن موجود دي، چې لا تر اوسه پورې سپرل شوي او را ايستل شوي ندي (عندليب، ۱۳۹۷).

ددې راپور تر مخې افغانستان د اوسپنې او مسو په توليد او صادراتو کې د نړۍ پر مخ تر ټولو ستر هيواد گرځيدلی شي، همدا راز هغه ماده چې په دې راپور کې ورته زياته اشاره شوې لیتيموم (Lithium) دي، د راپور له مخې افغانستان د بوليويا د هيواد څخه زيات لیتيموم لري کوم، چې په ټوله نړۍ کې د دې مادې تر ټولو زيات توليدوونکی هيواد دی. په افغانستان کې شويو څيړنو وښودله، چې دغه هيواد په ملياردونو متر مکعب لیتيموم لري، نو له همدې امله پنتگان پخپل

پر اقتصاد دی سیاسی ثبات اغیزی / ۱۷۷

یادداښت کې کارېلي دي، چې افغانستان د لیتیمو د تولید په برخه کې داسې یو هیواد جوړیدلی شي، لکه څرنګه چې سعودي عربستان د تیلو په برخه کې دی. همدا راز افغانستان د هغه معادنونو چې لا د ځمکې په خپټه کې دي او را ایستل شوي ندي درې سوه او دیرش ډوله لري، چې څیرلو او را ایستلو ته یې زیات وخت ته اړتیا ده. په اقتصادي لحاظ افغانستان د نړۍ په کچه د وروسته پاتې هېوادونو په ډله کې قرار لري، خو د سرشاره طبعي زېرمو او ستراتیژیک موقعیت له کبله د نړۍ په کچه یو غني هېواد ده او شته طبعي زېرمې د افغانستان د اقتصاد په توسعه او رغېدا کې ستر او رغنده رول لوبولی شي (غفوری، ۱۳۹۸).

پایله

د مقالې څېړنیزو توکو ته په کتو جوته شوه، چې د یو هېواد سياسي ثبات د همغه هېواد پر اقتصادي ودې باندې مستقيما مثبت اغېز پرېاسي، ځکه چې سياسي ثبات کاري فرصتونه رامېنځته کوي او کاري فرصتونه د ولس او عامه ذهنیت د باور سبب کېږي او د عامه ذهنیت رضایت بېرته د سياسي نظام د ثبات سبب کېږي او سياسي ثبات اقتصادي وده او رشد رامېنځته کوي. برعکس سياسي بې ثباتي د همغه هېواد پر اقتصادي ودې باندې مستقيما منفي اغېز پرېاسي، ځکه چې په هېواد کې اقتصادي شاه تګ د بې کاري او فقر کچه لوړوي او فقر تروریزم او نیابتي جګړو ته لاره هواروي، بلاخره تروریزم او نیابتي جګړې د نظام، سياسي ثبات او اقتصاد د سقوط سبب کېږي، نو د نړیوال نظام پرمختللو هېوادونو، د پرمختګ په حال کې هېوادونو او وروسته پاتې هېوادونو تجربو ته په کتو، افغانستان له خپل مهم جغرافیایي او ستراتیژیک موقعیت، سرشاره طبعي زېرمو، سرتاسري امنیت، ترانزیت او بشري کادرونو څخه هغه وخت سمه ګټه پورته کولی شي، چې یو باثباته سياسي نظام ولري او د باثباته سياسي نظام د دوامداره د لویو قدرتونو نیابتي جګړو ته نه ووایي. د نړیوالو لخوا د افغانستان رسمیت پېژندنه او د رسمیت پېژندنې دپاره په ملي او نړیواله کچه د حکومت مشروعیت یو لازمي او حتمي عنصر ګڼل کېږي، ترڅو افغانستان په اقتصادي لحاظ پر ځان بسيا او د نړیوالو له مرستو څخه بې نیازه شي.

۱۷۸ / مجله علمی - دعوت/ سال چهارم، شماره نهم خزان و زمستان ۱۴۰۲ هـ ش ۱۴۴۵ هـ ق

سرچینې

- خانباشی، محمد (۱۳۹۰)، ((تأثیر عوامل اقتصادی بر سطح اعتماد سیاسی))، فصلنامه راهبرد، سال بیستم، شماره ۶۱، زمستان ۱۳۹۰، ص ص ۲۷۷-۳۱۵، (تاریخ دریافت: ۲۳/۰۸/۲۲)، قابل دسترس در:

<https://www.rahbord.csr.ir>

- دهشیار، حسین (۱۳۹۳)، ((ریشه‌های رویارویی آمریکای روسیه در بحران اورکراین))، فصلنامه علمی پژوهشی سیاست جهان، دوره سوم، شماره دوم، تابستان ۱۳۹۳، ص ص ۱۶۱ - ۱۹۰، (تاریخ دریافت: ۲۲/۰۸/۲۰۲۲)، قابل دسترس در:

<https://www.interpolitics.guilan.ac.ir>

- شاه‌آبادی، ابوالفضل، بهاری، زهرا (۱۳۹۲)، ((تأثیر ثبات سیاسی و آزادی اقتصادی بر رشد اقتصادی کشورهای منتخب توسعه‌یافته و در حال توسعه))، فصلنامه علمی پژوهشی، پژوهش‌های رشد و توسعه اقتصادی، سال چهارم، شماره ۱۶، پاییز ۱۳۹۳، ص ص ۵۳-۷۲، (تاریخ دریافت: ۲۳/۰۸/۲۱)، قابل دسترس در:

<https://www.ensani.ir>

- طیب‌نیا، علی، نیکونستی، علی (۱۳۹۲)، ((نهادها و رشد اقتصادی))، فصلنامه علمی-پژوهشی، سال هجدهم، شماره ۱، بهار ۱۳۹۲، ص ص ۱۰۹-۱۳۲، (تاریخ دریافت: ۲۳/۰۸/۲۷)، قابل دسترس در:

<https://www.jpbud.ir>

- عندلیب، محمد اسماعیل (۱۳۹۷)، ((د افغانستان طبعی زیرمې او نړیوال لوټماران))، (تاریخ دریافت: ۲۳/۰۸/۱۷)، قابل دسترس در:

<https://www.nunn.asia>

- غفوری، آمین الله (۱۳۹۸)، «منابع طبیعی؛ الفبای رشد و توسعه اقتصادی افغانستان»، (تاریخ دریافت: ۲۳/۰۸/۲۷)، قابل دسترس در:

پر اقتصاد دی سیاسی ثبات اغیزی / ۱۷۹

<https://ago.gov.af/sites/default/files>

- فرهادی فر، وحید، رنجبر، ایرج (۱۳۹۹)، ((نسبت سنجی توسعه انسانی و ثبات سیاسی در ایران بعد از انقلاب))، فصلنامه پژوهشی های سیاسی و بین المللی، دوره ۱۳، شماره ۵۳، زمستان ۱۴۰۱، صص ۱۴۶-۱۷۶، (تاریخ دریافت: ۲۷/۰۸/۲۰۲۳)، قابل دسترس در:

<https://www.jp.ir.takestn.iau.ir>

- کمیجانی، اکبر، گرجی، ابراهیم، اقبالی، علیرضا (۱۳۹۲)، ((اقتصاد سیاسی رشد اقتصادی))، فصلنامه پژوهش ها و سیاست های اقتصادی، سال ۲۱، شماره ۶۵، بهار ۱۳۹۲، صص ۶۱-۸۲، (تاریخ دریافت: ۲۷/۰۸/۲۰۲۳)، قابل دسترس در:

<https://www.qjerp.ir>

- یداله، دادگر، اسکندری، حمید (۱۴۰۰)، ((تأثیر هزینه های رفاهی دولت بر ثبات سیاسی-اجتماعی ایران و کشورهای منتخب))، نشریه سیاست گذاری اقتصادی، سال سیزدهم، شماره ۲۶، پاییز و زمستان ۱۴۰۰، صص ۱۶۳-۱۹۰، (تاریخ دریافت: ۲۷/۰۸/۲۰۲۳)، قابل دسترس در:

<https://www.ep.yazd.ac.ir>

Acar, Ali (2019), ((*THE EFFECTS OF POLITICAL STABILITY ON ECONOMIC GROWTH OF THE PRESIDENTAL GOVERNMENT SYSTEM*)), INTERNATIONAL JOURNAL OF ECONOMICS AND POLITICS SCIENCES ACADEMIC RESEARCHES) V: 3- N: 9- 2019, Pages 18-31, dated: 2023/08/20, Available at: <https://www.dergipark.org.tr>

- Ahmed, Moin Uddin, Pulok, Mohammad Habibullah (2013), ((*The Role of Political Stability on Economic Performance: The Case of Bangladesh*)), Journal of Economic Cooperation and Development, 34, 3 (2013), Pages 61-100, dated: 2023/08/27, Available at: <https://www.jecd.sesric.org>

- Aisen, Ari, Jose Veiga, Francisco (2011), (*How Does Political Instability Affect Economic Growth?*), 2010 International Monetary Fund (IMF), Middle East and Central Asia Department, dated: 2023/08/20, Available at: <https://www.imf.org>

- Alesina, Alberto, Ozler, Sule, Roubini, Nouriel (1392), (*Political Instability and Economic Growth*), NATIONAL BUREAU OF ECONOMIC RESEARCH, 1050 Massachusetts Avenue, Cambridge, MA 02138, September 1992, , dated: 2023/08/25, Available at: <https://www.dash.harvard.edu>

- Ausrine, Milasaite (2022), (*Political Stability and Economic Development, Analyzing correlations between political stability and inflation, GDP per capita growth, unemployment*), BACHELOR THESIS WITHIN: Economics, NUMBER OF CREDITS: 15 ECTS, PROGRAMME OF STUDY: International Economics, dated: 2023/08/20, Available at: <https://www.diva-portal.org>

- Dehghanzadeh Shahabad, Rasool (2014), (*The Impacts of Political Stability on Economic Growth: Evidence from Panel data Analysis*), Approval of the Institute of Graduate Studies and Research, Eastern Mediterranean University, October 2014, Gazimagusa, North Cyprus, dated: 2023/08/28, Available at: <https://www.i-rep.emu.edu.tr>

- Masry, Mohamed (2015), (*The Role of Political Stability in Achieving Economic Development*), Journal of Economics and Sustainable Development, ISSN 2222-1700 (Paper) ISSN 2222-2855

پر اقتصاد دی سیاسی ثبات اغیزی / ۱۸۱

(Online), Vol.6, No.16, 2015, Pages 134-153, dated: 2023/08/27,
Available at: <https://www.core.ac.uk>

- Ranmali, Abeyasinghe (2004), (*Democracy, Political Stability, and Developing Country Growth: Theory and Evidence*), Economics Research Honors, Spring 2004 Department of Economics, Illinois Wesleyan University Committee Chair, Dr. M. Seeborg, dated: 2023/08/28, Available at: <https://www.digitalcommons.iwu.edu>

